

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци број: 02/04-3.2670-19/21, датум: 25.11.2021. године

Ужа научна/умјетничка област:
Општа педагогија

Назив факултета:
Филозофски факултет

Број кандидата који се бирају
Један (1)

Број пријављених кандидата
Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:
Конкурс је објављен на веб страници Универзитета у Бањој Луци 22. децембра 2021. године (www.unibl.org) и дневном листу „Глас Српске“ од 22. децембра 2021. године.

Састав комисије:
Наставно-научно вијеће Филозофског факултета је на сједници одржаној 13.10.2021. године донијело Одлуку број 07/3.1640-22/21 од 13.10.2021. године о образовању Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања, у сљедећем саставу:
а) **Проф. др Светозар Богојевић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци за ужу научну област Општа педагогија, председник;

- б) Проф. др Зорослав Спевак, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија, члан и
 в) Проф. др Жана Бојовић, редовни професор Педагошког факултета у Ужицу Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Педагогија, члан.

Пријављени кандидати

1. проф. др Татјана Михајловић, ванредни професор

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Татјана (Милева и Влајко) Михајловић
Датум и мјесто рођења:	10.11.1962. године у Јајцу
Установе у којима је био запослен:	- Основна школа „29. новембар“ Јајце, Босна и Херцеговина, од 1986. до 1991. године; - Основна школа „Владо Вуковић“ Подлугови, Босна и Херцеговина, од 1991. до 1992. године; - Основна школа „Блажо Јоков Орландић“ Бар, Црна Гора, од 1995. до 2002. године; - Основна школа „Борисав Станковић“ Бања Лука, Република Српска, од 2002. до 2003. године; - Основна школа „Вук Стефановић Карацић“ Бања Лука, Република Српска, од 2003. до 2004. године; - Основна школа „Иво Андрић“ Бања Лука, Република Српска, од 2004. до 2011. године; - Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет, од 2011. године до данас
Радна мјеста:	- Школски педагог од 1986. до 2011. године; - Доцент од 2011. до 2016. године и - Ванредни професор од 2016. до 2022. године
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Члан <i>Друштва педагога Републике Српске</i>

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Универзитет у Сарајеву, Филозофски

	факултет
Звање:	Професор педагогије-психологије
Мјесто и година завршетка:	Сарајево, 1986. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	6,98
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет
Звање:	Магистар педагошких наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2008. године
Наслов завршног рада:	„Припремљеност ученика за полазак у школу и успјех у разредној настави“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошке науке
Просјечна оцјена:	8,75
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2010. године
Назив докторске дисертације:	„Оспособљеност ученика старијег основношколског узраста за самостално учење и њихова образовно-васпитна постигнућа“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошке науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	- Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, доцент за ужу научну област <i>Системска педагогија</i> , Одлука бр. 05-1364-XLV-8.7.3/11 од 31.03.2011. године и - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, ванредни професор за ужу научну област <i>Опита педагогија</i> , Одлука бр. 02/04-3.1280- 87/16 од 18.05.2016. године.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора (Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)
Научна монографија: Михајловић, Т. (2013). <i>Самостално учење и образовно-васпитна постигнућа</i> . Бања Лука: Филозофски факултет. Члан 19, Став 3.
Научни радови објављени у цјелини: Михајловић, Т. (2007). Припремљеност ученика за полазак у школу и успјех у разредној

настави. У *Наша школа*, бр. 3-4, (стр. 105-12) – (УДК: 371.26). Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2008). Социјални аспект припремљености дјецe за полазак у школу и васпитно-образовна постигнућа у разредној настави. У *Наша школа*, бр.1-2 (стр. 37-57) – (УДК: 371.26). Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2009). Подстицање развоја интелектуалне зрелости у оквиру припремања дјецe за полазак у школу. У *Дидактички путокази*, бр.52 (стр. 22 – 33). Зеница: Педагошки завод и Педагошки факултет у Зеници. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2009). Историјски преглед педагошко-психолошких идеја и концепција оспособљености ученика за самостално учење. У *Норма*, бр.1, (стр. 9-29) – (УДК: 37.015.3(091)). Сомбор: Универзитет у Новом Саду. Педагошки факултет у Сомбору. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2010). Припремљеност ученика за полазак у школу и васпитно – образовна постигнућа. У *Наша школа*, бр. 1-2, (стр. 133-155) – (УДК: 373.29). Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2010). Монтесори систем васпитања у оквиру историје предшколске предагогије и могућности примјене данас. У *Дидактички путокази*, бр. 55, (стр. 69-77). Зеница: Педагошки завод и Педагошки факултет у Зеници. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2010). Васпитање у дјелима српских просвјетитеља. Бања Лука: У *Радови*, бр. 13, (стр. 237-253). Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2012). Стратегије учења у педагошким епохама. У зборнику *Наука и идентитет* (Књига 6/2), (стр. 411-427). Пале: Универзитет у Источном Сарајеву. Филозофски факултет Пале. **Члан 19, Став 17.**

Михајловић, Т. (2013). Развојот на идеите за ученичката интеракција од античкоит период до денес. У часопису *Педагошка ревија* бр. 1-2, (стр. 59-71) – (37.064.3“652-,,). Скорје: Ss. Cyril and Methodius University – Skopje. Faculty of Pedagogy „St. Kliment Ohridski“ – Skopje. **Члан 19, Став 11.**

Михајловић, Т. (2013). Оспособљеност ученика за самостално учење у традиционалним и савременим наставним системима. У зборнику *Наука и традиција* (ТОМ 2/2), (стр. 625-639) – (DOI 10.7251/NSFF1301625M). Пале: Универзитет у Источном Сарајеву: Филозофски факултет Пале. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2013). Научна схватања Елене Кеј и наших педагога о позицији дјетета у васпитном процесу. У *Педагошка стварност*, бр. 4, (стр. 693-708) – (УДК: 371.4:37.017). Сомбор: Педагошко друштво Војводине. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2013). Хуманизација универзитетске наставе у прошлости и данас. У

зборнику радова *Хуманизација универзитета* (стр. 66-78) – УДК: 378.147:37.017.92. Ниш: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 15.**

Михајловић, Т. (2013). Развој идеја физичког васпитања кроз историјске епохе. У Зборнику радова *Физичка култура и модерно друштво* (стр. 245-257) – (УДК: 371.3:796(091)37.013. Јагодина: Педагошки факултет. **Члан 19, Став 15.**

Михајловић, Т. (2013). Актуелност оспособљавања ученика за самостално учење. У зборнику *Живот и дело Бранка Ракића*, (стр. 343-356). Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 17.**

Михајловић, Т. (2014). Актуелност схватања педагога класика о породичном васпитању на раном узрасту. У *Норма* бр. 1, (стр. 41-55) – (УДК: 37.018.1). Сомбор: Универзитет у Новом Саду. Педагошки факултет у Сомбору. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. и Скопљак, М. (2014). Интерактивно учење у прошлости и данас. У *Зборнику II Квалитет васпитно-образовног рада*, (стр. 207-223). Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске. **Члан 19, Став 14.**

Михајловић, Т. (2014). Педагошке импликације античких идеја у савременој школи. У *Савремене парадигме у науци и научној фантастици*, бр. 3, (стр. 547-560) – (УДК: 371:017.92). Ниш: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 15.**

Михајловић, Т. (2014). Спутаване и подстицање критичког мишљења ученика у старој и новој школи. У Зборнику *Критичко мишљење – фактор развоја науке и друштва*, (стр. 269-284). Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 17.**

Михајловић, Т. (2015). Оспособљеност ученика за самостално учење у традиционалним наставним системима. У *Учење и настава*, бр. 2, (стр. 237-252) – (371.385-057.874). Београд: *Klett* Друштво за развој образовања. **Члан 19, Став 12.**

Михајловић, Т. (2015). Педагошке импликације старе и нове школе – основ хуманистичког васпитања. У зборнику радова *Хуманистички идеали образовања, васпитања и психологије*, бр. 4, (стр. 251-262) – (УДК: 37.013). Ниш: Филозофски факултет. **Члан 19, Став 15.**

Радови послуже последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја (Члан 19, Став 3)

Илић, М. и Михајловић, Т. (2016). *Историја националне педагогије (Васпитање и педагогија Срба до краја 20. вијека)*. Бања Лука: Филозофски факултет. ISBN: 978-99955-59-85-4; Обим књиге 488 страница; (Приложена публикација).

Аутори научне монографије *Историја националне педагогије (Васпитање и педагогија Срба до краја 20. вијека)* указују на просвјетитељске и педагошке идеје Српског народа од девог до прве половине двадесетог вијека. Научна монографија *Историја националне педагогије (Васпитање и педагогија Срба до краја 20. вијека)*, структурисана је у дванаест поглавља. У првом поглављу указано је на појам, предмет, циљ, садржај, задатке и методе историје националне педагогије. Затим, на научну позицију историје националне педагогије у систему педагошких наука. Друго поглавље посвећено је почецима словенске писмености; треће поглавље просвјетитељској дјелатности Ћирила и Методија. Четврто поглавље садржи теме везане за школство и просвјету XVI и XVII вијека, реформе школства XVIII вијека. У седмом поглављу предочене су идејно-педагошке основе школства XIX вијека, дат је осврт на основна обиљежја наставног рада школа, оснивање Велике школе, те просвјетну политику Аустро-угарске власти у Босни и Херцеговини. Остала поглавља научне монографије указују на просвјетно и педагошко дјеловање Вука Стефановића Караџића, педагошко стваралаштво Васе Пелагића, Светозара Марковића, Војислава Бакића. Затим, на развој педагошке науке у првој половини XX вијека (осмо поглавље). Поред наведених тема, научна монографија садржи и индекс имена и индекс појмова, именик српских педагога у другој половини XX вијека, литературу (примарне и секундарне изворе), те рецензије. Садржаји текста ауторџ научне монографије су оригинални и научно вриједни, а њихова актуелност и стручни допринос педагошкој теорији и пракси неупитни. Анализа садржаја научне монографије указује на значај проблема о коме аутори расправљају, те потребу да се на њему и даље континуирано истражује примјеном одговарајућих методских поступака у васпитнообразовном раду васпитнообразовних институција и одговарајућих стратегија које приступају разматрању ове проблематике. Поглавља II, III, IV, V, VI и XII (274 странице) научне монографије су аутора Михајловић, Т., док су поглавља I, VII, IX и X, аутора Илић, М. Поглавље VIII, представља заједнички рад оба аутора.

Рад је класификован као **научна монографија националног значаја. Члан 19, Став 3 (10 бодова)**

Михајловић, Т. (2021). *Историја идеја о предшколском васпитању и образовању*. Бања Лука: Филозофски факултет.
ISBN: 978-99976-38-59-5; Обим књиге 367 страница; (Приложена публикација).

У научној монографији *Историја идеја о предшколском васпитању и образовању* аутор указује да је сама историја настанка и развоја предшколске педагогије била дуга, колико и људска цивилизација. Аутор у научној монографији истиче да зачетке педагошке теорије везане за васпитање дјецe предшколског узраста налазимо у античкој Грчкој. Касније, током историјских епоха, значајне идеје о васпитању дјецe износили су многи хуманистички оријентисани мислиоци, али и они који су имали функционални приступ

васпитању. У првом дијелу научне монографије, аутор указује да проучавање историје дјетињства има своју историјску контекстуалност. Сама комплексност проучавања указује да дјетињство у различитим епохама развоја друштва није препознато као посебна фаза у развоју, те да је постепено откривано са развојем грађанског друштва. Настанак нове концепције дјетињства за многе ауторе производ је савремености и буржоаског етоса, а саме промјене су когнитивне природе и воде родитељској љубави и бризи за дијете. У другом дијелу научне монографије, аутор даје осврт на знамените педагоге протеклих епоха који су својим педагошким идејама и теоријским сазнањима допринијели конституисању различитих концепција васпитања, које су имале научне и друштвене основе за стварање савремених концепција предшколског васпитања. За историју предшколског васпитања посебно су важна проучавања биографија или аутобиографија научника, педагога, психолога, филозофа, јер пружају могућност нових сазнања о утицају раног искуства на каснији развој дјетета. Педагошке идеје античких и римских мислилаца дале су основу за развој концепција предшколског васпитања, настале много вијекова касније. У новим концепцијама предшколског васпитања, наглашава се тенденција да предшколско васпитање обухвати и образовни рад, те се тако повеже са основном школом. Научна монографија *Историја идеја о предшколском васпитању и образовању* својом унутрашњом структуром, методолошким приступима, дубином понирања у битне историјске епохе и теоријска схватања појединих педагога, хуманиста, филозофа представља незаобилазна сазнања како за историјску валоризацију богате педагошке прошлости предшколског васпитања и образовања, тако и за сагледавање токова развоја предшколске педагогије данас. Поред наведених тема, научна монографија садржи и Епилог, Индекс имена и Индекс појмова, Литературу и Изводе из рецензија.

Рад је класификован као **научна монографија националног значаја. Члан 19, Став 3 (10 бодова)**

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (Члан 19. Став 9)

Илић, М. и Михајловић, Т. (2016). Допринос српских просвјетитеља настајању савремених концепција васпитања. У *Радови* бр. 18, (стр. 21-39). Пале: Филозофски факултет.

УДК 37.013; DOI 10.7251/FIZN1701021I; (Приложена публикација).

У научном раду аутори указују да критичка анализа изворних текстова сугерише да васпитање српски просвјетитељи и педагози схватају у ширем контексту – у контексту просвјећивања народа, док друштво представља основу (полазиште), за одређивање циља, задатака, садржаја, фактора и начина васпитања. Просвјетитељске идеје из даље и ближе историјске прошлости, имале су утицаја на реформе школства, покрете и правце нове школе. Своја полазишта просвјетитељи су налазили у социјал-демократској идеологији, просвјетитељском покрету, експерименталној педагогији или песталоцијанској

педагогији: обавезно и бесплатно школовање, опште образовање са наглашеним реалним садржајима, секуларизација школа, улога разума у интелектуалном васпитању, развоју рационалне компоненте у моралном васпитању, развоју индивидуалности личности. Ове, првенствено хуманистичко-просвјетитељске идеје, у својој основи имају дијете, личност или друштво. Као такве, утицале су на просвјетитељске концепције васпитања Доситеја Обрадовића, Васе Пелагића и Светозара Марковића. Наведени српски ствараоци нису заговарали кохерентну теорију новог васпитања, нити посебан модел за практично извођење васпитања и наставе. Они су у својим радовима износили педагошке идеје које нису шире образлагали, често чак ни термилошки одређивали. Аутори закључују да су српски просвјетитељи и педагози, утицали на настајање савремених концепција васпитања и имали значајан допринос када је ријеч о концепцијама школе, наставе и њеног унапређења. Такође, српски просвјетитељи и педагози били су претеча идеја о десколаризацији школе и педагогизацији јавног мијења и осталих фактора едукације, доживотног образовања и учећег друштва, отвореној школи и алтернативним облицима образовања.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Михајловић, Т. (2017). Оспособљеност ученика за самостално учење и њихова образовна постигнућа. У *Учење и настава* бр. 1, (стр. 11-26). Београд: KLETT друштво за развој образовања.

УДК 371.385-057.874 159.953-057.874; (Приложена публикација).

У овом научном раду аутор истражује однос између оспособљености ученика за самостално учење и њихових васпитнообразовних постигнућа. Подаци су прикупљени помоћу сљедећих инструмената: Тест општих интелектуалних способности (Тест НЗР), аутора Магдалене Јовановић Илић и Марије Иванчевић; Тест оспособљености за самостално учење (ТОСУ Форма Т), аутора Магдалене Јовановић Илић и Марије Кременовић; Стандардизовани тест знања из математике (ТЗММ) и Стандардизовани тест знања из историје (ТЗИСТ). Резултати истраживања указују да ученици осмог разреда посједују одређен степен опште оспособљености за самостално учење, да степен оспособљености за самостално учење варира у зависности од врсте оспособљености за учење која се тражи. Такође, аутор на основу добијених резултата закључује да развијенија оспособљеност за самостално учење даје могућност ученику да постиже боље оцјене из математике, док се за историју то не може рећи. Разлог томе је начин учења – ученици уче без разумијевања, репродукују чињеничко знање, у учењу нису присутни виши когнитивни процеси попут примјене стечених знања, анализе, синтезе или евалуације. Аутор констатује да добијени налази емпиријског истраживања указују на педагошке импликације у наставној пракси. Између осталог на потребу за перманентним стручним усавршавањем наставника у циљу побољшања квалитета наставе и васпитно-

образовних постигнућа, растерећењем наставних програма, квалитетнијим распоредом програмских садржаја, исходима учења који треба да се помјерају ка вишим когнитивним процесима и захтјевима, активним и интерактивним моделима наставног рада. За аутора, на основу резултата емпиријског истраживања ученици осмог разреда посједују одређен степен опште оспособљености за самостално учење, али се он треба посматрати искључиво као развојни процес.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Васиљевић, Д., Бојовић, Ж. и Михајловић, Т. (2018). Теме из образовања и васпитања у *Социолошком прегледу*. *Социолошки преглед*, вол. 52, бр. 1, (стр. 120-146). Београд: Српско социолошко друштво.

УДК 050:316 СОЦИОЛОШКИ ПРЕГЛЕД 316.74:37

doi: 10.5937/socpreg52-16548;

Доступно

на:

<https://scindeks.ceon.rs/article.aspx?query=ISSID%26and%2613777&page=5&sort=8&s type=0&backurl=%2fissue.aspx%3fissue%3d13777>

Генезу актуализовања социологије образовања, у нашој стручној и научној периодичизацији могуће је илустровати на примјеру анализе часописа *Социолошки преглед*. У оригиналном научном раду аутори имају за циљ испитати заступљеност садржаја из домена образовања, истражити њихов карактер, екстензитет и интензитет у *Социолошком прегледу* – од првог издања 1938. године. У истраживању је примјењена дескриптивна научно-истраживачка метода. Узорак истраживања представља 766 библиографских референци – научних и стручних радова часописа *Социолошки преглед* објављених у 197 бројева. Резултати истраживања указују да се часопис бавио проблематиком из различитих друштвених категорија. Од укупног броја социолошких садржаја, 35 тема или 10,45% односи се на образовање, док је нешто више посвећено социјалним конфликтима, рату и миру (12,24%), те се објављени радови могу сврстати у неколико тематских подручја. У закључку, аутори потврђују да је у историјском развоју идеја могуће указати на неколико кључних сегмената значајних за социологију образовања – образовање има моћ у друштву, представља снажан и незаобилазан фактор друштвеног развоја, означава средство за миран преображај друштва; у корелацији је са специфичним друштвеним сегментима, у функцији је иновација друштва, фактор преиспитивања квалитета образовања. За ауторе овог рада то је довољан просторни дискурс у коме се могу кретати теоријско-емпиријска разматрања образовања као друштвеног феномена. И поред тога што су радови у садржајном смислу систематизовани у неколико тематских цјелина, истраживачка ретроспектива показује да се актуализовање и интерпретација тема из социологије образовања углавном везују за конституисање социологије као наставног предмета, настанак и развој социологије образовања, али и

идеолошко-политички контекст и његов утицај на систем образовања у цјелини.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Mihajlović, T., Vaselić, N. i Ćekrlija, Đ. (2019). Relation between learning strategies and techniques, anxiety, and psychosomatic symptoms in 8th and 9th grade elementary school students. U *Nastava i vaspitanje*, 68(1), (pp. 71-87). Beograd: Pedagoško društvo Srbije.

UDK 371.26-057.874 37.036-057.874 159.942.072-057.874; ISSN 0547-3330;

Доступно на: <https://doi:10.5937/nasvas1901071M>

Аутори у раду имају за циљ испитати учесталост психосоматских симптома ученика и њихову повезаност са стратегијама и техникама учења, затим испитати анксиозност као особину личности и њен посреднички однос између стратегија учења и психосоматских симптома. Теоријски оквир рада је саморегулисано учење које повезује когнитивне, мотивацијске и емоционалне аспекте учења. Неадекватне стратегије учења, слаба мотивација и неразвијене радне навике представљају узроке неуспјешности у школи и ученичког незадовољства, а неки од њих могу постати дугорочни извори стреса. Дескриптивном анализом је установљено да су најучесталији психосоматски симптоми гастроинтестинални, псеудонеуролошки и симптоми бола/осјећаја слабости. Резултати истраживања указују да су стратегије учења у негативној вези са фреквенцијом ($r=-.22$, $p<.01$) и интензитетом ометања психосоматских симптома ($r=-.17$, $p<.01$), као и анксиозности ($r=-.21$, $p<.01$). Анксиозност као особина личности има значајан медијациони ефекат између стратегија учења и фреквенције психосоматских симптома ($R^2=.208$, $b=-.437$, $SE=.219$, 95% CI [-.75, -.21]) и стратегија учења и интензитета ометања психосоматским симптомима ($R^2=.111$, $b=-.363$, $SE=.126$, 95% CI [-.66, -.15]). Медијациони ефекат анксиозности у релацији технике учења – фреквенција/интензитет ометања психосоматским симптомима није установљен. Налази истраживања указују на потребу за обуком ученика у саморегулисању процеса учења и примјени ефикасних стратегија учења од раног школског узраста како би се смањило ризик од појаве психосоматских симптома. Такође, одговарајуће и правовремене интервенције педагошких и психолошких служби у школама усмјерене ка наставницима, ученицима и родитељима, треба да допринесу превенцији менталних проблема и поремећаја ученика. Васпитнообразовни садржаји примјерени узрасту ученика такође погодују смањивању напетости и притиска, подстицању мотивације за учење, стварању ефикасне школске климе, као и угодног и подстицајног простора за учење. Рад је у цјелости преведен и објављен на енглески језик.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Партало, Д., Скопљак, М. и Михајловић, Т. (2019). Подстицање критичког мишљења у универзитетској настави. У *Настава и васпитање*, 68(2), (стр. 231-250). Београд: Педагошко друштво Србије.

УДК 159.955.5/6.072-057.875(497.6)"2015/2016"; ISSN 0547-3330;

Доступно на: <https://doi.org/10.5937/nasvas1902231P>.

У раду аутори истичу да критичко мишљење као идеал универзитетске наставе има посебан значај у образовању будућих наставника од којих очекујемо да као критички мислиоци уче друге критичком мишљењу. Аутори сматрају да су свеобухватне дефиниције критичког мишљења предуслов за квалитетну операционализацију и апликацију овог конструкта у смислу мјерења, истраживања, развоја и подстицања. Истичу, да анализа различитих дефиниција указује на то да се ради о сложеном процесу; да том процесу можемо приступити из угла формалне логике у смислу развоја способности појединца, али и друштвено засноване перспективе; да се ради о вишедимензионалном концепту који, поред (мета)когнитивних, укључује и афективно-вољне и вриједносне димензије личности. Примјеном скале Ликертовог типа на узорку 539 студената педагошких и наставничких смјерова Универзитета у Бањој Луци испитани су ставови о начинима подстицања критичког мишљења у настави. Факторском анализом издвојена су четири начина подстицања критичког мишљења у универзитетској настави: смислено учење, подстицајна питања, истраживачке наставне стратегије и подстицајно вјежбање. Идентификоване су и разлике с обзиром на студијски програм и годину студија. Истраживачки налази указују на то да постоји потреба да се у настави осмишљавају и нови модели подстицања критичког мишљења водећи рачуна о различитим студијским програмима, годинама студија и потребама будућег професионалног ангажовања студената. Дакле, од универзитетских наставника се очекује методичка креативност у осмишљавању метода и поступака подстицања критичког мишљења. При том се отвара и проблем у вези са педагошко-психолошком и дидактичко-методичком оспособљеношћу самих универзитетских наставника.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Vaselić, N. i Mihajlović, T. (2019). Stres i psihosomatski simptomi učenika osnovne škole. U *Psihološka istraživanja*, vol. XXII, br. 2, (стр. 255-278). Beograd: Institut za psihologiju, Univerzitet u Beogradu Filozofski fakultet.

UDK 159.944.4.072-057.874 616.89-008.44-057.874; DOI 10.5937/PSISTRA22-19365);

Доступно на: <https://doi.org/10.5937/psistra22-19365>.

Аутори у раду указују да родитељи, школа и наставници представљају за ученике изворе стреса, те да се индивидуалне разлике ученика огледају и у вези с перцепцијом стреса због поменутих извора. Стрес може значајно допринијети појави психосоматских симптома.

Циљ овог истраживања јесте утврђивање релације између перцепције стреса због школе и наставника, анксиозности као особине личности, те учесталости психолошких симптома и ометања тим симптомима. Узорак обухвата 420 ученика виших разреда основне школе, чији су подаци прикупљени техником папир-оловка. У истраживању су примјењени следећи инструменти: Лjestвица интензитета школског стреса за ученике, Спилбергеров упитник за самопроцјену анксиозности као особине личности – СТАИ, као и Упитник психосоматских симптома за дјецу и адолесценте. Резултати истраживања указују да су субскеале перцепције стреса у статистички значајној корелацији са анксизношћу као особином личности (корелације се крећу од $r=.26$ до $r=.29$), као и са учесталошћу психосоматских симптома и ометањем тим симптомима (корелације се крећу од $r=.17$ до $r=.21$). Највише корелације су остварене између анксиозности као особине личности и фреквенције психосоматских симптома ($r=.43$), те анксиозности и ометања узрокованих психосоматским симптомима ($r=.31$). Анксиозност је претпостављена као медијациона варијабла између перцепције стреса и фреквенције психосоматских симптома, што резултати и потврђују (за супскалу стрес због наставника: индиректни ефекат – $R^2=.190$, $b=.513$, $SE=.127$, $p<.01$; за супскалу стрес у вези са школом: индиректни ефекат – $R^2=.189$, $b=.607$, $SE=.128$, $p<.001$). Истраживањем је идентификована релација између перцепције стреса, анксиозности и психосоматских симптома. Добијени резултати истраживања могу бити полазна основа за даља истраживања и превентивне програме у неклиничкој популацији ученика, родитеља и наставника којима је подједнако потребна подршка и разни видови едукације о препознавању психосоматских симптома и ефикасним стратегијама суочавања са стресом, као и његовом значају за ментално здравље и школски успјех.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Skopljak, M., Mihajlović, T. i Kovačević, J. (2020). Uloge i zajedničke aktivnosti pedagoga i psihologa u školama. U *Držvene i humanističke studije DHS (Social Sciences and Humanities Studies/Journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences)*, 4(13) (стр. 303-320). Tuzla: Filozofski fakultet.

UDK 371.12:37.013;

Доступно на: https://unitz.ba/wp-content/uploads/2021/02/DHS-br13-Drustvene_i_humanisticke_studije_FF_novembar2020.pdf

У овом научном раду аутори имају за циљ испитивање есенцијалног значења одговорā школских педагога и психолога о специфичностима њихових улога и активности које заједнички реализују. У ту сврху аутори су обавили квалитативно истраживање, метода фокус групе. У финалној верзији кодног стабла обликовано је 5 подручја, 15 категорија са припадајућим димензијама. Добијени резултати указују да постоје подударности између улога педагога и психолога у школи. У многобројним активностима које заједнички

планирају и реализују доминантне су: савјетодавни рад са ученицима, родитељима и наставницима, упис ученика у први разред, професионална оријентација ученика и стручно усавшавање наставника. На основу одговора педагога и психолога аутори су дошли до сазнања да се њиховим заједничким радом остварују бољи резултати који иду у прилог свих субјеката васпитнообразовног процеса, док улога директора школе, недостатак времена и велики број ученика ограничавају њихове заједничке активности. Поред тога, резултати су пружили и смјернице за могућа даља истраживања. Приједлог за истраживања односио би се на развој програма за обуку педагога и психолога, чији би циљ био њихов заједнички рад на различитим проблемима и подручјима васпитнообразовног рада, те њихову експерименталну провјеру. Надаље, препорука је аутора и примјена квантитативних и квалитативних истраживања која би обухватала већи узорак на основу којег би се добили суптилнији истраживачки подаци везани за сарадњу педагога и психолога не само у школама, већ и предшколским установама и домовима за ученике.

Рад је класификован као **оригинални научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 9 (6 бодова)**

Прегледни научни рад у часопису националног значаја (Члан 19. Став 12)

Ilić, M. i Mihajlović, T. (2016). Epistemologija istorije nacionalne pedagogije. U *Pedagogija* 1, god. LXXI, (стр. 119-130). Beograd: Forum pedagoga.
UDK 37.01(091) 37.012 (Приложена публикација).

У раду аутори метатеоријском анализом одређују појам, предмет, подручје (садржај), задатке, методе историје националне педагогије и идентификују њену позицију у систему педагошких наука, везе са осталим педагошким дисциплинама, али и са другим (непедагошким) наукама. Стога, као и свака друга наука, историја националне педагогије има своју епистемологију у оквиру које су идентификоване њене научне конституенте. Историја националне педагогије истражује педагошке идеје, концепције и остварења која су неодвојиви дио историјско-културних процеса једног народа, идентификујући национално позитивно педагошко наслијеђе. Како се развој педагошких идеја, концепција и остварења интердисциплинарно проучава, историја националне педагогије је у корелацији са системима осталих (непедагошких) наука. За разумијевање односа историје националне педагогије и осталих непедагошких наука нагласак је на њиховој међузависности у проучавању васпитања и образовања. Аутори указују да студиозније изучавање савремених токова васпитања и образовања није могуће без познавања њихових битних обиљежја у прошлости. Зато постоје релације историје националне педагогије и наведених педагошких дисциплина класификованих по критерију општости. Проучавајући мултидисциплинарно развој педагошких идеја, концепција и остварења, историја националне педагогије у корелацији је поред педагошких, и са системима

непедагошких наука. Аутори констатују да због сложености самог процеса васпитања и образовања, и његовог ширег индивидуално-социјалног контекста, историја националне педагогије користи одређене теоријске приступе и научна сазнања других друштвених наука; да истраживања васпитања и образовања у прошлости захтијевају имплементацију истраживачких метода и поступака које се примјењују и у другим друштвеним наукама.

Рад је класификован као **прегледни научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 12 (6 бодова)**

Илић, М. и Михајловић, Т. (2016). Прединституционално васпитање и образовање Срба. У *Синтезе* бр. 9, год. V, (стр. 15-30). Крушевац: Висока школа струковних студија за васпитаче.

UDK 37.014.22(=163.41) 930.85(=163.41); doi: 10.5937/sinteze0-11326);

Достављена публикација и Потврда од 10.9.2021. године да је рад рецензиран и категорисан као прегледни научни рад (чланак).

У раду аутори указују на зачетке писмености и идентификују основне специфичности прединституционалног васпитања и образовања старих Словена. Интензитет друштвених фактора који утичу на васпитање Словена, различит је. Доминантну улогу има породица, религија, затим култура, обичаји, традиција. Ту су и географски фактори, посебно они везани за климу, природне специфичности, географски простор на који су се доселили Словени. Примање хришћанства представља један од најзначајнијих цивилизацијских догађаја у историји словенских народа. Историјски извори указују да не постоје довољни докази да су Словени прије примања хришћанства имали своје писмо. Важан задатак на стварању првог словенског писма преузела су браћа Ћирило и Методије, који су створили глагољицу, касније ћирилицу. Просвјетитељски рад Ћирила и Методија имао је епохални значај за будући културни развој словенских народа. Ученици Ћирила и Методија, у својој школи оспособљавали су полазнике да читају и пишу, стичу елементарна знања, васпитали их. Као средства васпитања користили су примјер учитеља, усмену и писмену ријеч. У Охриду се, захваљујући просвјетитељима и првим зачецима институционалног васпитања и образовања, развио интензиван мисионарски рад, оспособљавани су свештеници из словенских редова. Своје ученике ипођаконе, ђаконе и презвитере слали су не само у југозападне крајеве Македоније, већ и даље међу Србе. Аутори сматрају да су се захваљујући ученицима Клименту и Науму, шириле просвјетне и васпитне идеје и књижевни рад у јужним словенским земљама, које у средњем вијеку наставља просвјетитељ Свети Сава стварајући темеље долазећој институционализацији васпитања и образовања Срба.

Рад је класификован као **прегледни научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 12 (6 бодова)**

Михајловић, Т. и Јењић, С. (2020). Друштвено-историјски контекст, научни домети и актуелност школског и наставног процеса Јана Амоса Коменског. У *Педагошка стварност (Коменском у част)*, (стр. 19-34). Нови Сад: Педагошко друштво Војводине, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду.
doi: 10.19090/ps.2019.0.19-33; УДК 37.014.1/2 Komenski J.A. 37.014.53 Komenski J.A
Доступно на: <http://pedagoskastvarnost.ff.uns.ac.rs/index.php/ps/article/view/54/58>
(Достављена Потврда од 11.10.20221. године да је рад рецензиран и категорисан као прегледни научни рад).

Аутори у раду имају за циљ да укажу на научне домете и актуелност школског и наставног процеса Коменског. Поред епохалног дјела *Велике дидактике*, књига (*Orbis Sensualium Pictus*) указује на неопходност повезивања чулних утисака са активностима ученика. Представља једну врсту методичког уџбеника у којој се на иновативан начин ученицима пружа могућност да ефикасно усвоје наставне садржаје. Аутори указују да Коменски у педагошкој заоставштини важи за једног од најзначајнијих мислилаца у области педагогије. Ренесансни начин мишљења дошао је до изражаја у педагошким идејама Коменског који се залагао за напуштање једностраности старих схоластика, за образовање човјека за небеско, али и за земаљско царство. У жељи да превазиђе интелектуалну једностраност старе школе, пансофијска концепција васпитања и образовања Коменског допринијела је квалитенијем стицању знања, усвајању вјештина и навика. Нова школа жели да имплементира научна сазнања у васпитнообразовни процес, подстиче активност и самоактивност ученика. У закључку, аутори истичу визионарске идеје Коменског, које су везане за: оптимистичко вјеровање у могућност развоја човјека, демократски став о неопходности организовања школе, потребу континуираног и перманентног система васпитања и образовања, систематски методички рад у материнској школи, наставни процес. Ове идеје освјетљавају педагошке хоризонте једнаким сјајем као и у друштвено-историјском контексту времена у коме је живио. Јан Амос Коменски утицао је на унапређење васпитне и образовне дјелатности, на развој педагошке науке, а својим визионарским педагошким радом поставио је темеље педагошке футурологије.

Рад је класификован као прегледни научни рад у научном часопису националног значаја. Члан 19, Став 12 (6 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (Члан 19, Став 15)

Михајловић, Т. (2017). Први Српски Буквар Вука Стефановића Караџића – културно-потпорно средство у функцији наставе почетног читања и писања. У *Културно-потпорна средства у функцији наставе и учења*, (стр. 333-344). Ужице: Педагошки факултет.

У раду аутор истиче да је цјелокупна дјелатност Вука Стефановића Караџића прожета демократским идејама, било да се ради о хуманистичко-просвјетитељском раду, било оном на реформи језика и правописа. У реформаторским идејама Вук се није заустављао. Објављује *Први Српски Буквар* који представља револуционарну новину, односно културно-потпорно средство у функцији наставе почетног читања и писања. Анализом примарних и секундарних извора и примјеном историјске, аналитичке, каузалне, али и методе вредновања, аутор даје критички осврт на концепцију Вуковог *Буквара*. Педагошки погледи на којима је Вук заснивао почетно описмењавање нису били новина у односу на тадашњу европску педагошку теорију и праксу. Без обзира на ову констатацију, начин обраде слова и почетног читања, те сама концепција *Буквара*, представљала је конкретизацију и прилагођавање српским школама, култури и духу нашег језика, осварењавању наставне праксе, развоју педагошке мисли Вуковог времена. Аутор констатује да је педагошка концепција *Буквара* Вука Стефановића Караџића била прогресивна и футуролошка; да је поставио основе гласовне методе у обради слова и слоговну методу у почетном читању. Зато Вуков *Буквар* прво представља спољашњи културни продукт који се постепено интериоризује и преноси на унутрашњи ментални план (захваљујући језику). Заједно са спољашњим структурним компонентама има функцију да буде потпора мисаоном процесу. Ове сложене унутрашње активности засноване на препознавању симбола слова, повезивању са одговарајућим значењем па све до доживљавања садржаја и његове примјене имају сличности са разрадом концепта зоне наредног развоја Виготског. Историјски извори указују да је Вук зачетник савремене концепције наставе почетног читања и писања. Данас, захваљујући аналитичко-синтетичкој методи насталој узимањем најбољих методичких тековина гласовне и аналитичке методе развијају се методичке иновације, њихови модели и варијанте. То је довољан разлог да се може сматрати утемељивачем савремене методичке концепције наставе почетног читања и писања, која је касније примјењивана у изради буквара и почетнице, као и непосредном наставном процесу.

Рад је класификован као **изворни научни чланак на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Михајловић, Т. (2018). Педагошки инструментализам Џона Дјуија. У *Наука и стварност*, ТОМ 2, (стр. 133-153). Пале: Филозофски факултет.
DOI 10.7251/TOMNIS1701133M; (Приложена публикација).

У овом научном раду аутор указује на филозофију прагматизма која објективно стоји изнад идеализма и материјализма. Разлог за то је критеријум корисности, осјећање унутрашњег задовољства, лично, субјективно задовољство, самозадовољство. Отуда и Џон Дјуи под утицајем филозофије прагматизма, затим гешталт психологије, Дарвинове

теорије еволуције, Фребела и његових принципа, своје идеје заснива на идеји слободе, једнакости, моћи расуђивања, слободи подстицања различитог мишљења, борби против догматског знања, механичког учења, кооперативног и корисног живљења. У своју филозофију и педагогију прагматизма Дјуи је дубоко укоријенио схватање корисности и увео нови појам – појам инструментализма. Аутор указује да суштину педагошког инструментализма Дјуија чине основни појмови – васпитање, образовање и настава; они су оруђа (инструмент акције или хипотезе људске праксе) за практичну дјелатност који се провјеравају у Лабораторијској школи (образовно окружење). Лабораторијска школа била је експерименталног типа у жељи да тестира ефекте истраживачког рада, задовољи интересе ученика и захтјеве наставних предмета, развије дух социјалне интеракције и заједничког живота. У закључку аутор указује да се сви водећи педагошки правци у свијету опредјељују према томе колико се приближавају Дјуију или колико се од њега удаљавају. Захваљујући својим прагматистичким идејним поставкама Дјуи се афирмисао као одлучан противник Хербатовог формализма; залагао се за поштовање личности ученика, његових интересовања, мотива и стваралаштва, за приближавање школе животу, околини, породици. У том правцу треба тражити оне елементе у његовој педагогији инструментализма који су прихватљиви и за нас, како у практичном осмишљавању реформи образовних система, тако и теоријским студијама.

Рад је класификован као **оригинални научни рад на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Михајловић, Т. (2018). Научна вредност и апликативност Дјуијеве педагошке рефлексије. У *Језик, култура, образовање*, (стр. 521-532). Ужице: Педагошки факултет.

ISBN 978-86-6191-050-0; УДК 37.01:929Дјуи Ц.; (Приложена публикација).

Анализом примарних и секундарних извора, те примјеном историјске, каузалне, аналитичке методе, али и методе вредновања аутор даје критички осврт на рефлексивну педагогију Џона Дјуија. Указује, да су се прве рефлексије о васпитању и образовању јавиле у античкој епохи у литерарним дјелима Хомера, Ксенофана, затим филозофа Платона, Сократа, Аристотела. Иако се Дјуи ослањао на претходне мислиоце творац је оригиналних педагошких концепција које су и даље актуелне и утичу на педагошку теорију и праксу. Међу трајније вриједним његовим концепцијама значајно мјесто заузима и педагошка рефлексија. Појам рефлексивне праксе данас многи аутори двосмислено конципирају. Рефлексивна пракса за некога једноставно значи размишљање о нечему, док је за друге ријеч о пракси која подразумијева врло специфична знања и повезане радње. Ипак, једно је сигурно: аутори који проучавају концепт рефлексивне праксе истичу како се ради о процесу који имплицира промјене. Сам концепт Дјуијеве рефлексије укључује аналитички поступак примјене научног метода у рјешавању практичних педагошких проблема. Дјуијева научна сазнања имала су своју рефлексију у васпитнообразовној

практи. Аутор закључује да је рефлексивна педагогија Дјуија имала футуролошке визије. У савременом приступу васпитању и образовању истраживања су усмјерена на развијање модела рефлексивне праксе која се темеље на теоријским исходиштима Дјуија. Концептуализација различитих модела рефлексивне праксе има вишеструке користи почевши од ефикасности и дубљег разумијевања властитог стила поучавања, задовољства наставника послом (Хераклитовом еудеимонијом), па све до мијењања васпитнообразовне праксе и квалитета наставе.

Рад је класификован као **прегледни научни рад на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Mihajlović, T. i Skopljak, M. (2019). Samostalno učenje – važan aspekt u postizanju boljeg školskog uspjeha. U *Unapređenje kvaliteta života djece i mladih, I dio (Improving the quality of life of children and youth, Part one)*, (стр. 187-197). Istanbul/Turska: Univerzitet u Tuzli – Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet. ISSN 1986-9886 (Приложена публикација).

Аутори у раду имају за циљ утврђивање повезаности оспособљености за самостално учење и образовних постигнућа ученика осмог и деветог разреда основне школе. Теоријски дио рада указује да самостално учење чини важан аспект унапређења квалитета даљег живота дјецe и младих. Такође, у раду су представљена различита схватања појма самостално учење која подразумевају неколико битних одредница: индивидуа управља и контролише учење без помоћи других, преузима иницијативу да утврди личну потребу за учењем, формулише циљеве учења, бира стратегије учења, оцјењује резултате учења, добија повратну информацију чиме је укључен највећи степен мисаоне активизације ученика. Резултати емпиријског истраживања указују да постоји статистички значајна корелација између опште оспособљености ученика за самостално учење и образовних постигнућа ученика (оцјена из математике на крају школске године), оцјена на тесту знања из математике, оцјена на тесту знања из историје и оцјена из историје на крају школске године. Педагошке импликације добијених резултата указују на потребу за перманентним стручним усавршавањем наставника, растерећењу наставних програма и квалитетнијем редослиједу програмских садржаја (математике и историје), издвајању трајно вриједних способности знања и умијећа и њихових исхода; потребу да се исходи учења помјерају ка вишим когнитивним процесима и захтјевима; преферирању активних и интерактивних модела наставног рада, који би промовисали и стимулисали у школи и пракси способности учења. Занимљиви, високо дидактички структурирани садржаји треба да развијају интелектуалне способности, критичко мишљење, расуђивање, захтијевају интензивно мисаоно ангажовање и уведу ученике у технике самосталног учења.

Рад је класификован као **оригинални научни рад на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Михајловић, Т. (2019). Токови и перспективе реформи школе, наставе и васпитања. У *Наука, настава, учење – проблеми и перспективе*, (стр. 115-132). Ужице: Педагошки факултет.

ISBN 978-86-6191-059-3; УДК 37.017/.18(091); (Приложена публикација).

Аутор у раду анализом примарних и секундарних извора даје критички осврт на ренесансну педагогију и њен утицај на реформаторски рад Коменског, Песталоција, Хербарта, касније реформних струја у Њемачкој, Енглеској, Русији. Констатује да токови развоја реформи школства датирају још из античке епохе, затим периода средњег вијека, кога карактерише афирмација овоземаљског живота усмјереног на животну радост и античке људске вриједности. Теоријским проучавањем релевантних извора аутор указује на парадигме у имплементацији реформаторских идеја класика историје педагогије у школском наставном систему. У раду су издвојена два периода карактеристична за реформу наставе и васпитања: први период везан је за реалистичко-педагошка схватања Коменског, Песталоција и Хербарта са циљем да се превазиђе интелектуална једностраност старе школе. Други период карактерише појава реформних струја у Њемачкој које су критиковале тадашњу буржоаску школу у жељи за новом школом. Реформе школства, наставе и васпитања за аутора имале су утицај на цјелокупну организацију процеса поучавања и учења. У жељи да се превазиђу слабости старе школе, нова школа захваљујући реформистичким покретима образовање схвата као процес постојања човјека, који посредством различитих искустава учи да развија своје индивидуалне потенцијале. Резултати теоријског проучавања указују да су идеали васпитања и наставе Коменског, Песталоција и Хербарта имплементирани у школски наставни систем изгубили од своје цјелине и јединственог карактера. Захваљујући коперниканском обрту у педагошко-дидактичкој науци, ове некада прогресивне идеје биле су одбачене или рedefинисане под утицајем реформних струја у Њемачкој. Акцент је на социјалној тенденцији и васпитању новог човјека са смислом за културу духа и социјални напредак. Реформе у области наставе и васпитања представљале су изазов свога времена. Имале су футуролошку визију и утицале на појаву многих реформних педагошких покрета новог вијека.

Рад је класификован као **прегледни научни рад на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Јењић, С. и Михајловић, Т. (2020). Домаћи рад ученика у васпитно-образовном контексту савремене наставе. У *Наука и настава у васпитно-образовном контексту*, (стр. 165-180). Ужице: Педагошки факултет.
ISBN 978-86-6191-062-3; DOI 1046793/STEC20.165J; УДК 37.091.322; (Приложена публикација).

Аутори у раду истичу да се европском школству уз смањење обима градива ученици релаксирају и од домаћег рада. Домаћи рад је непосредно повезан са радом ученика на наставном часу, тако да наставни час и домаћи рад ученика чине јединство у наставном процесу. Наставни процес се или наставља самосталним домаћим радом, учењем и изградом задатака различите врсте и тежине или се пак њиме подстиче, припрема, уводи ученик у самосталан рад. Васпитна вриједност домаћег рада за ауторе огледа се у развијању навика систематског рада, планирања времена и самоконтроле, развијања свијести о дужностима и одговорностима. Искуства наставника на основу теоријских сазнања о васпитној и образовној вриједности домаћег рада указују да домаћи рад ученика има двосмјерно дејство, своје предности, али и недостатке. У дискурсу наведеног аутори у раду цјеловитије сагледавају аспекте домаћег рада ученика у васпитнообразовном оквиру савремене наставе. Иако су примјетна настојања да се настава у основној школи иновира и учини савременијом, неопходно је размотрити аспект конципирања и начина „задавања“ домаћег рада ученика. Наравно, треба имати у виду и то, да ли је домаћи рад мотивационо или демотивационо средство у учењу ученика? У раду се анализирају предности и слабости домаћег рада ученика, те отвара питање – да ли је са педагошког аспекта (не)оправдано задавати домаћи рад ученицима? Апостофирана су искуства из других школских система у вези са оптерећењем ученика домаћим радом и његове сврсисходности у процесу оспособљавања ученика за самосталан рад.

Рад је класификован као **прегледни научни рад на научном скупу међународног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 15 (5 бодова)**

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини (Члан 19, Став 17)

Михајловић, Т. (2016). Еманципаторско васпитање у педагошким епохама. У Зборнику радова са научног симпозијума *Хуманистичко и еманципаторско васпитање* (стр. 123-139). Бања Лука: Филозофски факултет Бања Лука. ISBN 978-99955-59-79-3;
(Приложена потврда бр. 07/932/19, да је рад категорисан као оригинални научни рад у рецензираном Зборнику).

Аутор у раду жели указати на основне теоријске поставке духовно-научне педагогије и критичко-конструктивистичке теорије које садрже елементе еманципаторског васпитања данас. Теоријски коријени духовно-научне педагогије и критичко-конструктивистичке теорије јавили су се у античкој епохи преузимањем идеја Сократа, Платона, Аристотела. Васпитна стварност духовно-научне педагогије полазна је тачка педагошког дјеловања. Задатак педагогије као херменеутичке дисциплине је схватити значење које васпитна стварност има за дијете. Зависно од педагошке епохе васпитна стварност је спутавала, односно подстицала еманципаторско васпитање. Теоријске поставке критичко-

конструктивичке теорије указују на учење које представља социјалну активност, гдје се лабаво конструишу двије форме конструктивизма. За образовање је важна социјална форма конструктивизма. У педагошким епохама античко, али и феудално друштво није имало развијену критичку перспективу, да укаже на важност неопходних суштинских промјена наставног процеса: доминантну улогу има индивидуална форма конструктивизма, трансмисивна улога учитеља, асиметрична педагошка комуникација. Ова педагошка стварност античких, али и феудалних школа спутавала је еманципаторско васпитање. У закључку, аутор указује да модерна епоха, указује на васпитну стварност усмјерену на суштинске промјене наставног процеса: улога наставника је истраживачка, води критички, отворен дискурс са ученицима, поштују се есенцијална правила у конструктивистичком разреду, уважава принцип самодовољности, присутно је ситуационо учење, образовни и васпитни идеал је аутономија и независност личности. Аутор констатује да су елементи духовно-научне педагогије, као и критичко-конструктивистичке теорије присутни у концепцијама васпитања различитих педагошких епоха. Представљају основу теоријске поставке и полазишта на којима се темељи еманципаторско васпитање данас.

Рад је класификован као **оригинални научни рад на научном скупу националног значаја**, штампан у цјелини. **Члан 19, Став 17 (2 бода)**

Научни рад на скупу националног значаја, штампан у зборнику извода радова (Члан 19, Став 18)

Михајловић, Т. (2016). Прагматистичка педагогија Џона Дјуија у теорији и пракси. *Резимеи – Бањалучки новембарски сусрети 2016*. Бања Лука: Филозофски факултет. Приложена публикација.

Члан 19, Став 18 (0 бодова)

За ову активност бодови су додијељени у претходној ставци, за објављен рад;

Прегледни рад (Члан 19, Став 29)

Михајловић, Т. (2016). Прагматистичка педагогија Џона Дјуија у теорији и пракси. У *Бањалучки новембарски сусрети 2016*, (стр. 173-190). Бања Лука: Филозофски факултет.
УДК: 37.013.42/43+37.014.53; DOI: 10.7251/BNS1602173M; (Приложена публикација).

Аутор у раду указује да су прагматистичка филозофија, затим психологија, Дарвинова теорија еволуције, имале снажан утицај на теорију и праксу прагматистичке педагогије Џона Дјуија. Филозофска основа прагматизма попут слободе и једнакости, моћи

расуђивања (*vis aestimativa*), Кантовог чулног искуства, везана су за теоријска сазнања Дјуија. Под утицајем когнитивних и социокогнитивних теорија учења, васпитање за прагматисте и Дјуија није ништа друго до континуирано стицање, реорганизација и реконструкција индивидуалног искуства; образовање је кључна компонента друштвеног и моралног развоја, а настава повезан, шири и јединствен педагошки процес. Психолошке основе прагматистичке педагогије захваљујући различитим моделима учења подстичу критичко, односно рефлексивно мишљење ученика. Захваљујући самоефикасности у настави ученик (*његова самосвјесна акција*) сагледава свој сопствени напредак, поставља високе циљеве, трага за новим стратегијама учења, има позитиван став према будућности, више мотивације за постигнућем. Улога наставника је да подстиче стваралачки развој ученика; ученик је усмјерен на животне потребе, које захтијевају укључивање у рефлексивни дискурс и заједничко рјешавање проблема, развој способности, посебно мануелних. Дјуијев ученик *рефлексивно* размишља, одржава здрав скептицизам, вјежба непристрасност и отворен дух у рјешавању проблема. У наставној пракси то захтијева метакогнитивне стратегије учења. Отуда настава и учење треба да представљају важну компоненту образовања у 21. вијеку, гдје се Дјуијева саморефлексија и самокритичност налазе у фокусу образовног и васпитног рада. У закључку аутор истиче да су наведене теоријске поставке филозофије прагматизма, гештлт психологије, заједно са социокогнитивним теоријама учења имале снажан утицај на теоријска сазнања прагматистичке педагогије, али и њене практичне аспекте.

Рад је класификован као **прегледни рад на научном скупу националног значаја**, штампан у цјелинини. **Члан 19, Став 29 (3 бода)**

Михајловић, Т. и Илић, М. (2020). Христоликост педагогије Светог Саве. *Зборник радова Филозофског факултета* L(4), (стр. 249-271). Косовска Митровица: Универзитет у Приштини Филозофски факултет.
УДК 37.01:271.2 271.2-1 Сава, Свет DOI: 10.5937/ZRFFP50-21072). (Приложена публикација).

У раду аутори указују да је Свети Сава био просветитељ, учитељ. Сматрају да се може говорити о педагогији Светог Саве под условом да се појам педагогије схвати у ширем значењу, а не као технички и модеран израз за једну научну дисциплину. Ипак, свака педагогија у ширем смислу почива на схватању суштине човјека, његовог живота, свијета у коме живи. Тада је оправдано светитеља Саву сагледати као просветитеља у смислу савременог рационалистичког васпитатеља. Примарни и секундарни извори проучавања експлицитно указују како Свети Сава има судбину да кроз историјске епохе прима на себе „наслаге“ идеја, мишљења, вјеровања испод којих се без обзира на утицаје нашао лик правога светитеља, педагога своје земље и свога народа. Бјекство Савино у манастир значило је полазак у духовну дисциплину, аскезу, осамљенички свијет из чијег царства се доноси свјетлост, стечена мучним и напорним подвизима захваљујући христоликом

начину живљења. Терминолошко значење појма христоликост подразумева човјека као истинско христолико биће, христликост душе, светост и неприкосновеност његове личности за којом је тежио Свети Сава. Зато педагогија Светог Саве има обиљежја христоликости, која се огледа у директно и индиректно формулисаном циљу васпитања човјека – вјерника православља који посједује, али и његује божанске, христолике врлине. Рад садржи идентификована главна обиљежја педагогије Светог Саве која свој смисао тражи у бескрајном приближавању светости кроз напоре, подвиге, саограничења, молитвена расположења и вјеру у вјечни живот, једном ријечју у христоликом начину живљења и њиме васпитања дјецe, младих и одраслих у духу обожења и православно-светосавског просвјетљења. У закључку, аутори указују да футуролошки посматрано, принципи православне педагогије за Светог Саву имали су за циљ оптималну реализацију имплицитних образовних, функционалних и васпитних задатака са жељом да се васпитањем његују особине попут човјекољубивости, правдољубивости, истинољубивости, родољубивости и христољубивости које готово нестају у нашем времену.

Рад је класификован као прегледни рад у научном часопису националног значаја.
Члан 19, Став 29 (3 бода)

Приказ књиге (Члан 19, Став 43)

Сталешке организације учитеља у Босни и Херцеговини на размеђи између 19. и 20. вијека, др Далиборке Шкипина (приказ књиге објављен у часопису *Наша школа*, 2021, бр. 1, (стр. 141-144).

Члан 19, Став 43 (1 бод)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 119

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Наставни рад

На Филозофском факултету у Бањој Луци, кандидат је изводио вјежбе на сљедећим предметима:

а) *Студијски програм педагогије – Први циклус студија*: Општа историја педагогије (1. семестар, обавезни предмет), Историја националне педагогије (2. семестар, обавезни предмет);

б) *Студијски програм предшколског васпитања – Први циклус студија*: (1. семестар, Историја предшколског васпитања);

в) *Студијски програм учитељског студија – Први циклус студија*: Историја васпитања и

школства (2. семестар, обавезни предмет);

На Филозофском факултету у Бањој Луци, кандидат је био ангажован на сљедећим предметима:

а) *Студијски програм педагогије – Први циклус студија*: Општа историја педагогије (1. семестар, обавезни предмет), Историја националне педагогије (2. семестар, обавезни предмет); Компаративна педагогија I (3. семестар, обавезни предмет), Компаративна педагогија II (4. семестар, обавезни предмет), Школско законодавство (6. семестар, изборни предмет);

б) *Студијски програм предшколског васпитања – Први циклус студија*: (1. семестар, Историја предшколског васпитања);

в) *Студијски програм учитељског студија – Први циклус студија*: Историја васпитања и школства (2. семестар, обавезни предмет);

На Филолошком факултету у Бањој Луци, кандидат је био ангажован на сљедећим предметима:

а) *Студијски програм њемачког језика и књижевности – Први циклус*: Педагогија (5. семестар, изборни предмет);

б) *Студијски програм француског језика и књижевности – Први циклус*: Педагогија (8. семестар, обавезни предмет);

в) *Студијски програм руског језика и књижевности – Први циклус*: Педагогија (6. семестар, обавезни предмет).

На Природно-математичком факултету у Бањој Луци, кандидат је био ангажован на сљедећим предметима:

а) *Студијски програм за техничко васпитање и информатику – Први циклус*: Педагогија (3. семестар, обавезни предмет).

Квалитет образовне дјелатности на Универзитету:

Према анкетама студената о квалитету наставе у зимском семестру академске 2011/2012. Кандидат је оцијењен оцјеном изврсно. И у осталим вредновањима кандидат је оцијењен изузетно високим оцјенама. Предмети: Историја националне педагогије – 4,60 (предавања); 4,66 (вјежбе); Историја предшколског васпитања – 4,84 (предавања).

Према анкетама студената о квалитету наставе у зимском семестру академске 2013/2014. године кандидат је оцијењен оцјеном изврсно. И у осталим вредновањима кандидат је оцијењен изузетно високим оцјенама (предмет: Историја предшколског васпитања – 4,68 предавања).

Члан комисије за одбрану рада другог циклуса

Чланство у Комисијама за оцјену подобности кандидата и теме, те писање извјештаја за оцјену и одбрану магистарског-мастер рада на:

Филозофском факултету у Палама – *Студијски програм педагогије*: Бошко Бановић (14.12.2012) и Бојан Зекић (1.09.2014).

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Кандидат је у научној области Општа педагогија менторисао:

- а) На студијском програму учитељског студија 7 кандидата и
- б) На студијском програму предшколског васпитања 5 кандидата.

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Квалитет образовне дјелатности на Универзитету – наставни рад кандидата

На Филозофском факултету у Бањој Луци, Кандидат је ангажован у настави на следећим предметима (предавања и вјежбе):

- а) *Студијски програм педагогије – Први циклус студија*: Општа историја педагогије (1. семестар, обавезни предмет), Историја националне педагогије (2. семестар, обавезни предмет); Основи школске педагогије (5. семестар, обавезни предмет), Структура и организација ВОР-а у школи (6. семестар, обавезни предмет), Школско законодавство (6. семестар, изборни предмет), Школска администрација (6. семестар, изборни предмет);
Трећи циклус студија: Савјетодавни рад у рјешавању проблема младих (3. семестар, изборни предмет), Хумана педагогија (4. семестар, обавезни предмет);
 - б) *Студијски програм предшколског васпитања* – Први циклус студија: Историја предшколског васпитања (1. семестар, обавезни предмет);
 - в) *Студијски програм учитељског студија* – Први циклус студија: Историја васпитања и школства (2. семестар, обавезни предмет); Школска педагогија (5. семестар, обавезни предмет);
- Други циклус студија*: Ваннаставне активности и културно-јавна дјелатност школе (10. семестар, изборни предмет).

Студентске анкете/евалуација наставе (Члан 25)

Резултати студентских анкета, по семестрима, које постоје у бази и који се односе на број студената већи од 5:

Љетњи семестар 2016/2017. године,

- Историја националне педагогије – предавања (4,53); вјежбе (4,37)
- Историја васпитања и школства – вјежбе (4,47)
- Компаративна педагогија 2 – предавања (4,55)

Зимски семестар 2017/2018. године

- Компаративна педагогија 1 – предавања (4,35)

- Историја предшколског васпитања – предавања (4,48); вјежбе (4,61)
- Зимски семестар 2018/2019. године
- Историја предшколског васпитања – вјежбе (4,71)
- Љетњи семестар 2018/2019. године
- Историја националне педагогије – предавања (3,91); вјежбе (4,04)
 - Историја васпитања и школства – предавања (4,62); вјежбе (4,50)
 - Структура и организација ВОР-а у школи – предавања (4,56)
- Зимски семестар 2019/2020. године
- Историја предшколског васпитања – предавања (4,70); вјежбе (4,7)
- Зимски семестар 2020/2021. године
- Основи школске педагогије – предавања (4,66); вјежбе (4,70)
- Љетњи семестар 2020/2021. године
- Школска администрација – предавања (4,81); вјежбе (4,83)
 - Структура и организација ВОР-а у школи – предавања (4,81); вјежбе (4,83)

Просјечна оцјена свих достављених вредновања – 4,56

Приложен одговор координатора система квалитета од 19.10.2021. године.

Члан 25. – 10 бодова

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукације у иностранству) (Члан 21. Став 10)

Међународни научни скуп:

Бањалучки новембарски сусрети – 18-19.11.2016. године. Филозофски факултет у Бањој Луци: Достављен сертификат,

Члан 21, Став 10 (0 бодова)

Бодови су додијелени за рад;

Културно-потпорна средства у функцији наставе и учења – 03.11.2017. године. Учитељски факултет у Ужицу: Достављен сертификат,

Члан 21, Став 10 (0 бодова)

Бодови су додијелени за рад;

Језик, култура, образовање – 02.11.2018. године. Педагошки факултет у Ужицу: Достављен сертификат,

Члан 21, Став 10 (0 бодова)

Бодови су додијелени за рад;

Унапређење квалитета живота дјеце и младих – 21.23.06.2019. године. Истанбул, Турска:

Достављен сертификат,

Члан 21, Став 10 (0 бодова)

Бодови су додијељени за рад;

Наука, настава, учење – 25.10.2019. године. Педагошки факултет у Ужицу: Достављен сертификат,

Члан 21, Став 10 (0 бодова)

Бодови су додијељени за рад;

Члан комисије за одбрану докторске дисертације (Члан 21, Став 12)

Проф. др Татјана Михајловић била је члан Комисје за оцјену и одбрану докторске дисертације:

- На Филозофском факултету у Бањој Луци на Студијском програму педагогије: Аземина Дурмић – „Педагошка димензија универзитетске наставе и циљне оријентације студената“. Рад је одбрањен 18.07.2019. године. Приложена Одлука бр. 07/1.1046/19, од 19.06.2019. године.

Члан 21, Став 12 (3 бода)

Менторство кандидата за израду магистарског (мастер) рада (Члан 21, Став 13):

- Фуада Церић – педагогија – „Положај и активност ученика у старој, новој и алтернативној школи“. Рад је одбрањен 27.02.2017. године. Приложено Рјешење бр: 07/1.183/17, од 08.02.2017. године.

Члан 21, Став 13. Укупно 1 кандидат x 4 бода = 4 бода

Менторство кандидата за степен другог циклуса (Члан 21, Став 13):

- Бранко Мандић – учитељски студиј – „Положај и функције ученика и наставника у старој, новој и савременој школи“. Рад је одбрањен 29.06.2016. године. Приложена Потврда бр. 07/1.2066/2021, од 06.12.2021. године.
- Милица Граховац – учитељски студиј – „Педагошко-просвјетитељска дјелатност Доситеја Обрадовића“. Рад је одбрањен 07.07.20021. године. Приложено Рјешење бр. 07/1.1128/21, од 5.07.2021. године.
- Јасна Скробоња – учитељски студиј – „Детерминанте избора ваннаставних активности и школски успјех ученика основношколског узраста“. Рад је одбрањен 09.07.2021. године. Приложена Потврда бр. 07/1.2066/2021, од 06.12.2021. године.

Члан 21, Став 13. Укупно 3 кандидата x 4 бода = 12 бодова

Члан комисије за одбрану рада другог циклуса сљедећим кандидатима (Члан 21, Став 14):

- Дајана Родић – учитељски студиј. „Самопроцјена способности и школски успјех ученика млађег школског узраста“. Рад одбрањен 24.04.2017. године.
- Бранка Маливојевић – учитељски студиј. „Вриједносне оријентације дјецe млађег школског узраста у слободном времену“. Рад одбрањен 22.05.2017. године.
- Станислава Стојаковић – учитељски студиј. „Вриједносне оријентације и школски успјех ученика разредне наставе“. Рад одбрањен 02.02.2018. године.
- Бранислава Амићић – учитељски студиј. „Ставови ученика о дисциплини у разредној настави“. Рад одбрањен 11.07.2018. године.
- Јелена Божић – учитељски студиј. „Инклузивност школе и школски успјех ученика“. Рад одбрањен 04.07.2019. године.
- Марија Шкрбић – учитељски студиј. „Вриједносне оријентације и успјех ученика у другој тријади основне школе“. Рад одбрањен 17.09.2020. године.
- Милана Мариновић – учитељски студиј. „Припремљеност дјецe за полазак у школу и њихов школски успјех на крају прве тријаде“. Рад одбрањен 03.12.2020. године.
- Бранислава Ђекић – учитељски студиј. „Примјена рачунара у настави природе и друштва“. Рад одбрањен 18.02.2021. године.
- Зорица Семенов – предшколско васпитање. „Идентификација фрустрације изазване институционалним контекстом предшколске установе и њено превазилажење“. Рад одбрањен 28.03.2018. године.
- Миладинка Цигеровић – предшколско васпитање. „Карактеристике и посљедице преласка са експлицитне на имплицитну педагогију“. Рад одбрањен 11.11.2020. године.
- Ђорђа Гајић – педагогија – „Мотивација, циљеви и школски успјех ученика“. Рад је одбрањен 24.06.2020. године.
- Владан Гајић – психологија – „Дисфункционалност породице и школски успјех – депресивност у улози медијатора“. Рад одбрањен 25.06.2020. године.

Приложена Потврда бр. 07/1.2066/2021, од 06.12.2021. године.

Члан 21, Став 14. Укупно 12 кандидата x 2 бода = 24 бода

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса (Члан 21, Став 18):

На студијском програму педагогије:

- Весна Ковачевић, 1197/13 – „Актуелност педагошких идеја Васе Пелагића у нашем времену“. Рад одбрањен 08.07.2017. године.

На студијском програму предшколског васпитања:

- Јована Пецељ, 465/13 – „Историјски развој слике о дјетињству“. Рад одбрањен 06.10.2016. године.
- Јована Вујиновић, 336/11 – „Идеје о породичном васпитању у дјелима педагошких класика“. Рад одбрањен 06.10.2021. године.
- Сања Шпехар, 407/12 – „Педагошке идеје о припреми дјеце за полазак у школу кроз историјске епохе“. Рад одбрањен 11.01.2017. године.
- Драгана Стојановић, 12/11 – „Идеје о предшколском васпитању кроз историју“. Рад одбрањен 30.05.2017. године.
- Кристина Гускић, 758/2018 – „Систем предшколског васпитања Фридриха Фребела“. Рад одбрањен 24.09.2021. године.
- Јована Прпа, 766/18 – „Монтесори систем васпитања и могућност примјене данас“. Рад одбрањен 14.10.2021. године.
- Ивана Тошић, 772/18 – „Систем предшколског васпитања Марије Монтесори“. Рад одбрањен 14.10.2021. године.

На студијском програму учитељског студија:

- Александра Ђурић, 2139/11 – „Марија Монтесори у свом и нашем времену“. Рад одбрањен 18.05.2016. године.
- Драгана Радумило, 2129/11 – „Материнска школа Јана Амоса Коменског“. Рад одбрањен 25.05.2016. године.
- Дијана Музгоња, 2109/11 – „Улога и значај васпитања Јана Амоса Коменског“. Рад одбрањен 15.06.2016. године.
- Јасна Којић, 2127/11 – „Дидактичка схватања Јана Амоса Коменског“. Рад одбрањен 29.06.2016. године.
- Милана Баралић, 2092/11 – „Актуелност педагошких идеја Сретена Ацића“. Рад одбрањен 31.08.2016. године.
- Нада Грабеж, 2110/11 – „Допринос Васе Пелагића унапређењу наставе и реформи школе“. Рад одбрањен 27.09.2016. године.
- Анеса Ђуран, 2386/13 – „Организација школства и наставе Јана Амоса Коменског“. Рад одбрањен 27.12.2016. године.
- Николина Милинковић, 2080/11 – „Педагошки и просвјетитељски рад Доситеја Обрадовића“. Рад одбрањен 10.10.2017. године.
- Бојана Лазич, 2310/13 – „Педагошки погледи Светозара Марковића“. Рад одбрањен 13.11.2017. године.
- Бојана Бокан, 2206/12 – „Ђорђе Натошевић – реформатор школа“. Рад одбрањен 07.06.2017. године.

- Милена Лајић, 2319/13 – „Педагошка дјелатност Војислава Бакића“. Рад одбрањен 05.11.2017. године.
- Тијана Недимовић, 2131/11 – „Просвјетитељска дјелатност Светог Саве“. Рад одбрањен 19.11.2017. године.
- Дајана Савић, 2375/13 – „Систем васпитања и образовања у античкој епохи“. Рад одбрањен 21.11.2017. године.
- Марина Морача, 2301/13 – „Просвјетитељска дјелатност Ћирила и Методија“. Рад одбрањен 02.04.2018. године.
- Марина Плавшић, 2335/13 – „Педагошко стваралаштво Васе Пелагића“. Рад одбрањен 11.04.2018. године.
- Милијана Крајишник, 2350/13 – „Педагошки погледи Јохана Хајнриха Песталоција“. Рад одбрањен 04.06.2018. године.
- Дијана Кувала, 2315/13 – „Хуманистичко-просвјетитељски рад Теодора Јанковића Миријевског“. Рад одбрањен 17.09.2018. године.
- Наташа Старчевић, 2328/13 – „Писменост и школе у средњовјековној Србији“. Рад одбрањен 22.10.2018. године.
- Виолета Ерцег, 2079/11 – „Просвјетни и педагошки рад Вука Стефановића Караџића“. Рад одбрањен 11.02.2019. године.
- Свјетлана Ђукић, 2308/13 – „Школство и просвјета у периоду од XVIII до XIX вијека“. Рад одбрањен 30.09.2019. године.
- Тања Митровић, 2400/13-14 – „Ћирило и Методије“. Рад одбрањен 18.02.2020. године.
- Ања Тркуља, 2552/16 – „Школе, васпитање и образовање у Босни и Херцеговини за вријеме Аустроугарске власти“. Рад одбрањен 12.10.2020. године.
- Душка Дворанчић, 2685/17 – „Војислав Бакић – утемељивач педагошке науке Срба“. Рад одбрањен 26.10.2020. године.
- Нада Марић, 2130/11 – „Вук Стефановић Караџић“. Рад одбрањен 03.05.2021. године.

Приложена Потврда бр. 07/1.2066/2021, од 06.12.2021. године,

Члан 21, Став 18. Укупно $1+7+24=32$ кандидата x 1 бод = **32 бода**

Образовно ангажовање у иностранству

- Гостујући предавач на Педагошком факултету у Сомбору, Универзитет у Новом Саду.

Дјелатност класификована као гостујући професор на универзитетима у државама насталим на тлу бивше СФРЈ (ангажман у трајању краће од 30 дана).

Приложена потврда бр. 03-04-61/20 од 11.10. 2021. године.

Члан 21, Став 8 (3 бода)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 88

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Учешће у реализацији програма *Прва зимска школа педагога*, тема *Савјетодавни педагошки рад*; Јахорина – хотел Бистрица, 25-28.02. 2010. године.

Учешће у реализацији програма *Друга зимска школа педагога*, тема *Аналитичко-студијски и истраживачки рад рад у васпитно-образовном процесу*; Јахорина – хотел Бистрица, од 18-20. 02. 2011. године.

Учешће у реализацији програма *Трећа зимска школа педагога*, тема *Васпитна функција савремене породице и њена сарадња са педагошким установама*; Јахорина – хотел Бистрица, 24-26.03. 2012. године.

Учешће у реализацији (водителј) *Четврте зимске школе педагога*, тема *Вредновање процеса и исхода васпитања и образовања*; Јахорина – хотел Бистрица, 01.-03.03. 2013. године.

Учешће у реализацији (водителј) *Пете зимске школе педагога*, тема *Развој професионалних компетенција наставника, васпитача и стручних сарадника*; Јахорина – хотел Бистрица, 27.02-01.03.2014. године.

Учешће у реализацији (водителј) *Шесте зимске школе педагога*, тема: *Планирање, извођење и евалуација инклузивног васпитно-образовног процеса*, Јахорина – хотел Бистрица, 27.02-01.03.2015. године.

Учешће у реализацији Симпозијума *Хуманистичко и еманципаторско васпитање*. Филозофски факултет Бања Лука, 17.09.2014. године.

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значаја (Члан 22, Став 4)

Илић, М. и Михајловић, Т. (2018). Организационо-педагошка реформа школа Ђорђа Натошевића и његов допринос дидактичко-методичком унапређењу наставе. У *Норма*, (стр. 127-142). Сомбор: Педагошки факултет.

UDK 37.014.3“19“(09)Ђ.Natošević 371.13“19“(09) Ђ.Natošević; ISSN 0353-7129; COBISS.SR-ID 103739399; Стручни чланак; Приложена публикација.

Аутори у раду истичу да је Ђорђе Натошевић приближио српску народну школу

напредним школама запада. Успјешна реформа српских школа коју је извео, говори да је Натошевић био присталица напредних европских струјања, али и творац песталоцијански оријентисане домаће педагогије. По теоријско-педагошкој вриједности не може се упоредити са Песталоцијем, али у поистовјећивању са његовим сљедбеницима, Натошевић заузима значајно мјесто. Сама тајна успјеха Натошевићеве реформе лежи у чињеници да је од првог тренутка јасно уочио како свака права васпитна обнова мора почети од стручног оспособљавања просвјетних радника. Осим овог непосредног инструктивно-педагошког рада, учитељима је омогућено усавршавање путем стручног часописа *Школски лист*, а ту су и Натошевићеве стручне књиге дидактичко-методичког карактера. Ђорђе Натошевић респектовао је и креативно примјењивао педагошку теорију и унапређивао педагошку праксу, те захваљујући томе заслужан је за организационо-педагошку реформу школа и дидактичко-методичко унапређење наставе. Стратегијска основа Натошевићеве реформе представљала је увођење нове букварске методе читања. Тиме је рационализован процес учења читања и ослобођен огроман дио наставног времена за стицање других знања и вјештина у настави. Овако широко постављено стручно усавршавање учитеља покренуло их је из дугогодишње пасивности и оспособило за нови, квалитетно другачији наставни и васпитни рад у српским основним школама. Ништа мање није значајно и Натошевићево залагање за школовање дјеце са посебним потребама и препрекама у учењу и учешћу. Сходно томе, залаже се за отварање хуманитарних завода. У закључку, аутори истичу да је Натошевићева реформа школства била усмјерена на неколико важних сегмената као што су нова функција школе, усавршавање учитеља, визитаторски рад и нову методу букварске наставе; те да је захваљујући његовој хуманистичкој мисли, српско школство за период у коме је живио имало бољу просвјетну будућност.

Рад је класификован као **стручни чланак у часопису националног значаја** (с рецензијом). **Члан 22, Став 4 (2 бода)**

Реализован међународни стручни пројекат у својству сарадника на пројекту (Члан 22, Став 10)

Учешће у стручном пројекту ЕНАБЛЕ – БиХ – „*Унапређење основног учења и образовања у Босни и Херцеговини*“ / *Enhancing and Advancing Basic Learning and education in Bosnia and Herzegovina ENABLE – BiH*“. Период трајања пројекта: од 26.09.2016. до 25.09.2018. године. Приложена Потврда бр. 225/17 од 28.09.2017.

Члан 22, Став 10 (3 бода)

Учешће у реализацији пројекта „Образовно партнерство за заступање, изградњу капацитета и трансформацију“ (ePACT, the Education Partnership for Advocacy, Capacity-Building and Transformation), који организује Центар за демократију и помирење у југоисточној Европи (Center for Democracy and Reconciliation in Southeast Europe,

CDRESE). Број уговора (пројекта), ADC contact No. 8322-00/2015, од 2.10.2018. године.

Члан 22, Став 10 (3 бода)

Учешће у реализацији пројекта: Еразмус +; Пројекат стручног усавршавања универзитетских наставника и сарадника – Програм обуке TRAIN (Training & Research for Academic Newcomers). Пројекат реализује Универзитет у Сарајеву коме су партнери сви универзитети у БиХ, ЕУ Uppsala универзитет, La Sapienza универзитет и Универзитет у Варшави. Пројекат траје од септембра 2013. године.

Достављен сертификат о завршеном тренингу тренера у оквиру модула „Дидактика високог образовања“ и модула „Планирање курикулума у високом образовању“, од 18.06.2019. године.

Члан 22, Став 10 (3 бода)

Учешће у реализацији научноистраживачког пројекта „Сви за инклузивно образовање“ (број пројекта: 1251312) у улози супервизора вршњачких образовних активности и примјени модула А – *Студент студентима о инклузији*. Пројекат се реализује у сарадњи Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци и Дјечијег фонда Уједињених нација (УНИЦЕФ-а). Приложена Потврда бр. 07/2252/21, од 29.12.2021. године.

Члан 22, Став 10 (3 бода)

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту (Члан 22, Став 12)

Учешће у реализацији научно-истраживачког, националног пројекта „Реферални механизам подршке дјечијим породицама у Републици Српској“ у својству сарадника – едукатора, донираног од стране УНИЦЕФ-а Бих у оквиру програма „Правда за свако дијете“. Пројекат реализован у 2020. и 2021. години. Приложена Потврда бр. 02/2.12.2021, од 02.12.2021. године.

Члан 22, Став 12 (1 бод)

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (Члан 22, Став 22):

Рецензија научних монографија:

Проф. др Татјана Михајловић била је рецензент у следећим научним монографијама:

1. Рецензија књиге *Основе педагогије*, аутора: др Бране Микановића, издавач Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет. Приложена копија насловне стране и импресума.

2. Рецензија књиге *(Не)дисциплина у васпитању*, аутора др Бране Микановића, издавач Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет. Приложена копија насловне стране и импресума.
3. Рецензија књиге *Како васпитати родитеље*, аутора др Гордане Будимир Нинковић, издавач Народна библиотека „Радислав Никчевић“ Јагодина. Приложена потврда Народне библиотеке „Радислав Никчевић“ од 12.01.2021. године и копија насловне стране и импресума.

Члан 22, Став 22. Укупно 3 x 2 бода = 6 бодова

Проф. др Татјана Михајловић је обављала функцију продекана за наставу Филозофског факултета од 20.10.2015. године до 30.09.2019. године.

Приложена Одлука бр. 07/3.2155-10/15, од 19.10.2015. године.

Члан 22, Став 22 (2 бода)

Чланство у комисијама за лиценцирање студијских програма:

Проф. др Татјана Михајловић била је члан Комисије за:

1. Лиценцирање првог циклуса иновiranог студијског програма Разредна настава, на Педагошком факултету Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву. Приложено Рјешење Министарства просвјете и културе бр: 07.050/612-8-13-1/17, од 06.03.2017. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Рецензент:

- радова објављених у часопису *Иновације у настави*. Приложена Потврда бр. 36/16, од 19.11.2021. године;
- радова објављених у часопису *Зборник радова Педагошког факултета у Ужицу и Зборника радова са међународних научних скупова* које објављује Педагошки факултет у Ужицу. Приложена Потврда бр. 163, од 25.08.2021. године;
- радова за часопис *Зборник Радова Филозофског факултета* Универзитета у Приштини. Приложена Потврда бр. 3042, од 14.12.2021. године;
- радова објављених у часопису *Наша школа* Друштва педагога Републике Српске. Потврда од 03.06.2020. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Члан Комисије на Природно-математичком факултету у Бањој Луци за израду Елабората за трансформацију Студијског програма Техничко васпитање и информатика из трогодишњег студија у четворогодишњи студиј. Приложена Одлука бр. 19/3.2466/16 од 07.09.2016. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Предсједник Комисије за полагање испита из педагошко-психолошке групе предмета Приложено Рјешење бр. 07/1517/18 од 21.03.2018. године и члан Испитне комисије за полагање стручних испита наставника, стручних сарадника и васпитача.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Предсједник Испитне комисије на Природно-математичком факултету за полагање испита у академској 2015/16. и 2016/2017. години. Приложено Рјешење бр. 19/1.2916/15 од 22.10.2015. године и Одлука бр. 19/3.3284/16. од 16.11.2016. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Члан научног вијећа Института за хуманистичке и друштвене науке. Приложена Одлука бр. 07/3.220-16/2021 од 10.02.2021. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Члан Научног одбора 10. научно-стручне конференције „Студенти у сусрет науци 2017“ и рецензент радова из области Друштвених наука. Приложено Рјешење бр. 04-131/17 од 30.11.2017. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Члан Комисије за издавачку дјелатност и рад библиотеке Филозофског факултета. Приложена Одлука бр. 07/3.1430-23/21 од 15.09.2021. године.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности (ван Универзитета) које доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

Учествовала у промотивној кампањи *Јер имам став!* Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци.

Дјелатност је класификована у остале професионалне активности ван Универзитета које

доприносе повећању угледа Универзитета. **Члан 22, Став 22 (2 бода)**

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 41

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На Конкурс за избор наставника за ужу научну област Општа педагогија – 1 извршилац, објављеном 22. децембра 2021. године, на веб страници Универзитета у Бањој Луци и 22. децембра 2021. године у дневном листу „Глас Српске“, пријавио се један кандидат: проф. др Татјана Михајловић, у звању ванредног професора.

На основу увида у приложену документацију о испуњености општих и посебних услова предвиђених *Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци*, Комисија је утврдила да је проф. др Татјана Михајловић доставила Пријаву и сва неопходна документа и материјале предвиђене Конкурсом. На основу детаљне анализе научне, образовне и стручне дјелатности пријављеног кандидата, Комисија за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања подноси **закључно мишљење**.

Проф. др Татјана Михајловић запослена је на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци од 2011. године, а тренутно је у наставно-научном звању ванредног професора. Наставу реализује на сљедећим релевантним наставним предметима за Конкурс, који припадају ужој научној области Општа педагогија: Општа историја педагогије, Историја националне педагогије, Основи школске педагогије, Структура и организација ВОР-а у школи, Школско законодавство, Школска администрација, Историја васпитања и школства, Школска педагогија и Историја предшколског васпитања.

Збирни приказ бодова кандидата последије посљедњег избора:

<u>Дјелатност</u>	<u>Број бодова</u>
Научна/умјетничка дјелатност кандидата	119
Образовна дјелатност кандидата и вредновање наставних способности	88
Стручна дјелатност кандидата	41
УКУПНО БОДОВА	248

Увидом у научну дјелатност проф. др Татјана Михајловић, Комисија констатује да је након посљедњег избора кандидаткиња објавила двије научне монографије националног значаја које својим садржајима припадају ужој научној области Општа педагогија, те деветнаест (19) научних радова (11 оригиналних научних радова, 6 прегледних научних радова и 2 прегледна рада), рецензираних у категорисаним научним часописима или зборницима радова са међународних и националних скупова.

Сви објављени научни радови својом тематиком су повезани са ужом научном области за коју је расписан Конкурс. Кандидаткиња је континуирано објављивала научне радове и показала посвећеност властитом научном развоју и развоју педагошке науке. У

подручју научне дјелатности кандидаткиња је након посљедњег избора остварила 119 бодова.

Увидом у образовну дјелатност кандидаткиње, Комисија констатује да је проф. др Татјана Михајловић била ангажована на првом, другом и трећем циклусу академских студија на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, чијој је реализацији и квалитету била посвећена. Кандидаткиња је успјешно менторисала кандидате на другом циклусу студија. Менторисала је кандидате приликом израде завршних радова на првом циклусу студија. Била је члан комисија за оцјену и одбрану мастер радова, те члан комисије за оцјену и одбрану једног докторског рада. Учествовала је на већем броју међународних и националних научних скупова.

Кандидаткиња је показала посвећеност цјелокупном раду са студентима. Кандидаткиња је доставила студентске анкете о квалитету наставе, на основу којих констатујемо да се ради о позитивној и високој просјечној оцјени (4,56). У подручју образовне дјелатности кандидаткиња је остварила 88 бодова након посљедњег избора.

Увидом у стручну дјелатност, Комисија констатује да је кандидаткиња обављала функцију продекана за наставу Филозофског факултета један мандат. Учествовала је на међународним и националним научним и стручним скуповима и реализовала већи број професионалних активности које су значајне за високо образовање, рецензирала је радове у домаћим и међународним часописима, рецензирала је научне монографије.

Све наведено указује да је кандидаткиња дала допринос развоју Филозофског факултета и Универзитета у Бањој Луци. За стручну дјелатност кандидаткиња је остварила 41 бод након посљедњег избора.

Према ближим условима које прописује *Правилник о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци*, кандидат за све три области има укупно 248 бодова.

На основу свега претходно наведеног и образложеног, Комисија констатује да је кандидат испунио услове предвиђене Законом о високом образовању Републике Српске, Члан 77. (*Службени гласник Републике Српске* бр: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19), за избор у звање редовног професора:

- 1) проведен један изборни период у звању ванредног професора, од 2016. до 2022. године;
- 2) има 11 оригиналних научних радова и 8 прегледних научних радова из области за коју се бира, објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом, након стицања звања ванредног професора,
- 3) има 2 научне монографије националног значаја, објављене након стицања звања ванредног професора;
- 4) успјешно реализовала менторство 4 кандидата за степен другог циклуса и била члан код 1 кандидата у оцјенама и одбранама докторских радова и
- 5) успјешно остварену међународну сарадњу са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања.

На основу увида у научну, образовну и стручну дјелатност пријављеног кандидата проф. др Татјане Михајловић, као и на основу анализе и вредновања сва три аспекта њеног рада, Комисија предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци и Сенату Универзитета у Бањој Луци да се, по основу расписаног Конкурса, остварених резултата и испуњених услова, **проф. др Татјана Михајловић** изабере у звање редовног професора за ужу научну област Општа педагогија.

У Бањој Луци, Новом Саду и Ужицу,
20.01.2022. године

Потпис чланова комисије:

1.

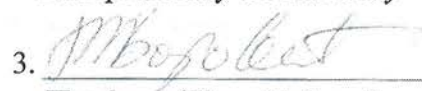
Проф. др Светозар Богојевић

редовни професор, ужа научна област Општа
педагогија, Филозофски факултет,
Универзитет у Бањој Луци

2.

Проф. др Зорослав Спевак

редовни професор, ужа научна област
Педагогија, Филозофски факултет,
Универзитет у Новом Саду

3.

Проф. др Жана Бојовић

редовни професор, ужа научна област
Педагогија, Педагошки факултет у Ужицу,
Универзитет у Крагујевцу